

СЕВЕРІНОВ Данііл Сергійович

командир 2 відділення 132 навчальної групи факультету забезпечення державної безпеки Київського інституту Національної гвардії України

Науковий керівник:

МАЛЬЦЕВ Віталій Вікторович

*Київський інститут Національної гвардії України,
кандидат юридичних наук, старший дослідник*

АДМІНІСТРАТИВНО ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ГРОМАДСЬКОЇ БЕЗПЕКИ ТА ЦИВІЛЬНОГО ЗАХИСТУ

Посилаючись на стратегію [1] громадської безпеки та цивільного захисту України яка визначає, що саме захист прав і свобод людини та громадянина є найважливішою частиною забезпечення від загроз у сферах громадської безпеки та цивільного захисту ми можемо з'ясувати комплекс правових, організаційних та управлінських заходів, спрямованих на створення безпечного середовища для громадян та ефективного реагування на надзвичайні ситуації.

Цю стратегію розроблено відповідно до положень [2] Конституції України, Кодексу цивільного захисту України, Законів України “Про національну безпеку України”, “Про Національну поліцію”, “Про Національну гвардію України”, “Про Державну прикордонну службу України”, “Про участь громадян в охороні громадського порядку і державного кордону”, інших актів законодавства.

Історичні події сучасної України доводять, що громадська безпека є фундаментальним інститутом суспільства, що зумовлює його стале життя, ефективну діяльність держави і її публічних органів, та спрямована на продуктивний розвиток громадських організацій та підприємств, а також охорону фізичних і юридичних осіб, які є ключовими постулатами держави і мають особливе політичне спрямування в забезпеченні суспільного блага.

Основними принципами забезпечення громадської безпеки є: законність; верховенство права; пріоритетність загальної профілактики правопорушень; випереджувальний характер політики громадської безпеки; імперативність спеціальної профілактики різноманітних проявів радикалізму (агресії, екстремізму, сепаратизму, тероризму, іредентизму, расизму, неофашизму, неонацизму, реінтеграції).

Окремі науковці визначають поняття “Громадської безпеки” як:

1) стан урегульованості суспільних відносин нормами права, моралі, звичаями, правилами співжиття, нормами громадських організацій;

2) результат дотримання членами суспільства встановлених правил і норм поведінки, які є загально визнаними та загальноприйнятими.

Аналіз останніх досліджень і публікацій: Поняття безпеки як правове явище досліджене Бандуркою О.М., Тацій В.Я., Битяк Ю.П., надали визначення поняттю "громадський порядок". Сокурєнко В.В. дослідив адміністративну діяльність органів поліції, діяльності сил безпеки інших державних органів, органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб, громадськості, які здійснюють узгоджені заходи щодо реалізації і захисту національних інтересів від впливу загроз.

Центральним елементом в системі "громадської безпеки" є безпека особи, яка наділена правовим захистом і цей захист включає в себе сім компонентів особистої безпеки: економічна, продовольча, медична, безпека особи, безпека співтовариств і політична безпека. Погоджуюсь з Єщук О.М., який визначає що, забезпечення безпеки фізичної особи є діяльністю з організації та практичного здійснення заходів безпеки, які спрямовані на життя та здоров'я індивідуального визнання фізичної особи шляхом запобігання або недопущення негативного безпекового впливу на них факторів протиправного характеру та протиправних дій.

Різні види безпеки особи, суспільства і держави об'єднуються поняттям державної безпеки. Закон України "Про національну безпеку України" визначає державну безпеку як захищеність державного суверенітету, територіальної цілісності і демократичного конституційного ладу та інших життєвоважливих національних інтересів від реальних і потенційних загроз невоєнного характеру.

На мою думку на стан громадської безпеки важливо впливає громадський порядок. Посилаючись на Закон України "Про Національну поліцію" ми можемо з'ясувати один із видів суб'єктів адміністративного забезпечення громадської безпеки, а саме Національну поліцію, яка забезпечує громадський порядок, а також навести класифікацію суб'єктів забезпечення громадської безпеки та цивільного захисту: Президент України; Верховна Рада України; Кабінет Міністрів України; Рада національної безпеки і оборони України; центральні органи виконавчої влади; Міністерство оборони України, Міністерство внутрішніх справ України, Служба безпеки України, Служба зовнішньої розвідки України, Державна прикордонна служба України та інші військові формування. створені відповідно до законів України. Вони забезпечують охорону відповідних правил і норм поведінки, які поширюються на всіх членів суспільства, а також контролюють результат їх дотримання.

Сили і засоби громадської безпеки та цивільного захисту загалом готові до виконання завдань за призначенням, але за деякими напрямками їх готовність обмежена. Значною мірою це обумовлено недостатнім рівнем забезпечення окремими видами техніки, транспорту, спеціальних засобів та необхідними запасами матеріально-технічних ресурсів. До головних завдань, які здійснюють суб'єкти забезпечення громадської безпеки, належать: а) розроблення стратегії

захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій та запровадження загальнодержавних програм; б) нормотворча діяльність у сфері забезпечення громадської безпеки; в) відновлення пошкоджених унаслідок надзвичайних ситуацій об'єктів громадської безпеки; г) створення умов для реалізації кадрового, матеріально технічного, інформаційного напрямку діяльності суб'єктів громадської безпеки; д) контрольно-наглядова діяльність, у тому числі за участі громадськості.

Підсумовуючи, слід сказати, що комплекс заходів адміністративно-правового забезпечення громадської безпеки та цивільного захисту важливо впливає на безпеку та захисту населення і територій, матеріальних і культурних цінностей. Ефективне адміністративно-правове забезпечення громадської безпеки та цивільного захисту є запорукою стабільності та захисту прав громадян. Його реалізація потребує комплексного підходу, активної участі держави та суспільства, а також постійного вдосконалення правового поля.

Список використаних джерел:

1. Стратегія забезпечення громадської безпеки та цивільного захисту.
2. Конституція України.
3. Євдокіменко С.А-Сучасний стан визначеності громадської безпеки.
4. Крищенко А.Є Особливості визначення терміна “Публічна безпека і порядок”
5. Фатхутдінов Василь Гайнулович “Адміністративно-правове забезпечення громадської безпеки в Україні”
6. Закон України “Про правові засади цивільного захисту”
7. Закон України “про Національну поліцію України” та інші нормативно правові акти.